

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 2T/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419010050
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2019:5419010050.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Renátou Kňazúrovou v trestnej veci obžalovaného V. G. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.10.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný V. G., nar. XX.XX.XXXX v X. N., trvale bytom O. XXX/X, X. N., t.č. bytom G. 5. května XXXX, XXX XX M., ČR, na slobode,

je vinný, že

v Dolnom Kubíne a všade tam, kde sa zdržiaval v období od 01.01.2017 do 03.10.2019, si ako rodič neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu voči mal. N. G., nar. XX.XX.XXXX a mal. N. G., nar. XX.XX.XXXX, vyplýva priamo zo Zákona o rodine, pričom jej rozsah bol určený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2P/80/2013 zo dňa 06.02.2014, na každú dcéru sumou 30 % mesačne zo sumy životného minima na nezaopatrované dieťa, čo predstavuje od 01.01.2017 do 30.06.2017 sumu 27,13 eur a od 01.07.2017 sumu 27,32 eur, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Y. L., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/94/2016 zo dňa 18.07.2017, na každú dcéru sumou 100,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci, k rukám matky maloletých detí, počnúc od 01.01.2017, avšak pre účely tohto trestného konania bola výška vyživovacej povinnosti voči maloletým dcéram určená podľa § 7 ods. 1 Tr. por. za obdobie od 01.01.2017 do 01.08.2017, kedy bol rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/94/2016 vykonateľný, na sumu 30% zo sumy životného minima na každú maloletú dcéru, vyživovaciu povinnosť si neplnil pravidelne a v súdom určenej výške, s výnimkou sumy 180,- eur z 22.03.2017, 100,- eur z 18.07.2017 a 279,82 eur zo 04.09.2017 (jedná sa o zvyšok zo sumy 1.300,- eur, ktorá bola uhradená v tento deň a z ktorej bolo uhradené zameškané výživné v zmysle rozsudku na každé dieťa vo výške 510,09 eur, t. j. spolu za 2 deti 1.020,18 eur), obvinený takto konal napriek tomu, že od 08.09.2016 do 15.10.2018 bol zamestnaný v spol. Ideal Automotive Bor, s. r. o., Nová Hospoda 16, Bor u Tachova, Česká republika, teda mal pravidelný príjem, z ktorého mohol uhrádzať aspoň minimálne výživné na obidve maloleté dcéry, avšak zo zamestnania bol prepustený z dôvodu pozitívneho testu na alkohol, teda sa vlastnou vinou pripravil o príjem, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 4.093,20 eur, pričom rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/54/2015 zo dňa 20.09.2016, právoplatným dňa 20.09.2016, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, takto konal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

tým spáchal

prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.,

a za to sa
odsudzuje:

Podľa §§ 207 ods. 3, 36 písm. l), 37 písm. m), 38 ods. 2, 7b ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne podal dňa 01.03.2019 na V. G. obžalobu pre podozrenie zo spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je popísané a právne kvalifikované v predmetnej obžalobe.

Súd vo veci doručil obžalobu aj výzvu na vykonanie dôkazov podľa § 240 ods. 3 Tr. zák. ako obžalovanému, tak aj osobe oprávnenej na výplatu výživného a napokon aj prokurátorovi, pričom žiadna procesná strana návrhy na vykonanie dokazovania okrem návrhov prokurátora zhrnutých v podanej obžalobe nepredniesla. Súd vo veci vytýčil hlavné pojednávanie na deň 30.03.2019, kedy sa nepodarilo doručiť mu predvolanie na hlavné pojednávanie na ním uvádzanú adresu na doručovanie, následne bol vo veci vytýčený termín hlavného pojednávania na deň 02.07.2019, pričom ani toto hlavné pojednávanie sa neuskutočnilo z dôvodu, že obžalovanému sa nepodarilo oznámiť termín hlavného pojednávania ani telefonicky, ani na ním uvádzanú adresu na doručovanie písomností. Z uvedeného dôvodu súd postupom podľa § 73 ods. 1 Tr. por. vydal dňa 27.05.2019 na obžalovaného príkaz na zatknutie. Dňa 24.07.2019 bolo príslušnou zložkou polície súdu oznámené, že obžalovaný bol kontrolovaný hliadkou PZ v Českej republike dňa 18.07.2019 a uviedol adresu na doručovanie písomností Tr. 5. N. XXXX, XXX XX M., ČR, ako aj svoj telefonický kontakt. Súd následne vytýčil termín hlavného pojednávania na deň 03.10.2019 a predvolanie obžalovaný prevzal na ním uvedenej adrese dňa 27.08.2019 (č.l. 166), rovnako prevzal aj upovedomenie súdu o výške dlhovaného výživného ku dňu hlavného pojednávania. Súd následne vydaný príkaz na zatknutie odvolal. Obžalovaný sa napriek riadnemu poučeniu a predvolaniu na hlavné pojednávanie nedostavil, v deň hlavného pojednávania o 10:35 hod. telefonicky oznámil, že sa na hlavné pojednávanie nedostaví a súhlasí s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti (č.l. 185), preto súd po súhlase prokurátora vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a to s poukazom na ust. § 252 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Tr. por.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkyne Y. L., prečítaním listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Obžalovaný vo svojom výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že od 01.07.2017 na výživnom neuhradil žiadnu čiastku, nakoľko bol vo finančnej tiesni. Na Slovensko nechodí a s maloletými dcérami sa nestretáva. V rozhodnom období pracoval v spoločnosti Ideal Automotive Bor v Českej republike, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi neoznámil, jeho čistý mesačný príjem predstavoval 23.000,- Kč. Z tohto príjmu uhrádzal splátky úveru 7.500,- Kč mesačne, 500,- Kč internet, 2.000,- Kč pokutu za dopravný priestupok, 5.000,-Kč nájom a stravu mesačne. Sumu cca 3.000,- Kč minie mesačne na cigarety. V minulosti bol právoplatne odsúdený za rovnaký trestný čin, splatil dlhované výživné v sume 1.580,- eur.

Svedkyňa Y. L. uviedla, že pre odstup času si na podrobnosti nepamätá ale vie, otec detí zaplatil sumu 1.580,- eur, to je zameškané výživné z predchádzajúcej trestnej veci, ktorá bola vedená na Okresnom súde Dolný Kubín a teda netýka sa obdobia od 01.01.2017. Inú čiastku výživného nezaplatil, s dievčatami sa vôbec nekontaktuje a výživné má platiť 100,- eur na každé maloleté dieťa. Keď bolo hlavné pojednávanie pred OS Dolný Kubín vo veci 2T/54/2015, tak ho kontaktovala cez sociálne siete kvôli

zameškanému výživnému, ale okrem tej sumy 1.580,- eur už nezaplatil žiadnu čiastku. O jeho príjmoch a prípadnom zamestnaní vedomosť nemá. Jej mesačný príjem je XXX,- až XXX,- eur, poberá náhradné výživné a podala tiež návrh na exekúciu. Má priateľa, ktorý jej s výživou dcér pomáha. Dievčatá nemajú zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť, ani nenavštevujú žiadne krúžky, pretože majú veľa učenia. N. býva častejšie chorá a trpí bolesťami hlavy, ale zatiaľ sa žiadna diagnóza neuzatvorila. Či má otec detí ďalšie výživovacie povinnosti nevie. Exekúciu voči nemu vedie JUDr. Chladný. Náhradné výživné je vyplácané od augusta 2019, pričom jej bolo uhradených aj tri mesiace spätne. Skôr o náhradné výživné nepožiadala, pretože pokiaľ by zaplatil otec detí nejakú ďalšiu väčšiu čiastku, musela by všetko vracať. Teraz už má dlhované výživné v takej vysokej sume, že už to určite nezaplatí, preto o náhradné výživné požiadala.

Následne súd podľa § 269 ods.1 Tr. por. prečítal listinné dôkazy a to: rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2P/80/2013 č.l. 31, rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/94/2016 č.l. 36, rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/54/2016 č.l. 45, fotokópie poštových poukázok č.l. 62 až 64, rodné listy maloletých detí č.l. 65, 66, rozhodnutie ÚPSVaR Dolný Kubín č.l. 67, 71, 75 a 79, správy č.l. 85, 87, 88, 91, 96 a 100, výpis z ústrednej evidencie priestupkov č.l. 113, odpis z registra trestov č.l. 114, 172 až 174, pričom z prečítaných listinných dôkazov bolo preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2P/80/2013 zo dňa 06.02.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.02.2014 boli maloleté deti G.: 1/ N., nar. XX.XX.XXXX a 2/ N., nar. XX.XX.XXXX zverené do osobnej starostlivosti ich matky Y. L. a otcovi - obžalovanému bola uložená povinnosť platiť na výživu maloletých detí sumou vo výške 30 % mesačne zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 8P/94/2016 zo dňa 18.07.2017 došlo ku zmene predchádzajúceho rozsudku o výživnom tak, že otec - obžalovaný bol zaviazaný platiť na výživu maloletých dcér sumou 100,- eur mesačne na každé dieťa počnúc od 01.01.2017. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 17.08.2017. Z rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2T/54/2015 zo dňa 20.09.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.09.2016 bolo preukázané, že V. G. bol právoplatne odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pričom súd výkon trestu podmienene odložil a určil skúšobnú dobu na 2 roky, ako aj povinnosť, aby obžalovaný v priebehu skúšobnej doby zaplatil dlhované výživné, ktoré predstavovalo sumu 909,88 eur. V predmetnom konaní obžalovaný páchal skutok od 27.02.2014 do 20.09.2016. Z potvrdenia o príjme na č.l. 50 súd zistil, že čistý mesačný príjem za obdobie od septembra 2016 do marca 2017 bol u obžalovaného XX.XXX,- Kč. Podľa potvrdenia zo dňa 18.04.2017 od Českej správy sociálneho zabezpečenia so sídlom v Prahe je zrejmé, že u obžalovaného je otvorený poisťný vzťah u zamestnávateľa IDEAL AUTOMOTIVE Bor, s.r.o., IČO: 25230425, Nová Hospoda 16, 348 02 Bor, a to od 08.09.2016. Podľa zmluvy o flexi pôžičke č.l. 52 je zrejmé, že obžalovaný má od spoločnosti ČSOB spotrebiteľský úver v sume 121.000,- Kč a peňažné prostriedky mohol čerpať ku dňu 20.12.2016. Mesačná splátka bola dohodnutá na sumu 2.947,- Kč. Podľa nájomnej zmluvy na č.l. 59 má obžalovaný prenajatý byt v meste Stříbro v ČR za sumu 10.000,- Kč mesačne. Podľa poštových poukázok na č.l. 62 až 64 obžalovaný uhradil 18.07.2017 k rukám matky sumu 100,- eur, 22.03.2017 sumu 180,- eur, 28.10.2016 sumu 70,- eur, 04.09.2017 sumu 130,- eur a 24.11.2016 sumu 100,- eur. Z rodných listov maloletých detí je zrejmé, že N. G. sa narodila XX.XX.XXXX a N. G. sa narodila XX.XX.XXXX, pričom otcom oboch maloletých detí je obžalovaný. Podľa rozhodnutia ÚPSVaR Dolný Kubín zo dňa 07.02.2018 zanikol nárok matky na poberanie náhradného výživného v sume 100,- eur na každé maloleté dieťa. Podľa rozhodnutia menovaného orgánu zo dňa 13.11.2018 je matka maloletých detí odo dňa 13.11.2018 opäť poberateľkou náhradného výživného v sume 100,- eur na každé maloleté dieťa. Podľa správy Mesta Dolný Kubín má obžalovaný evidovaný trvalý pobyt na adrese X. N., O. XXX/X, pričom v mieste bydliska sa dlhodobo nezdržiava. Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Dolný Kubín obžalovaný nepoberal žiadne dávky vyplácané sociálnou poisťovňou. Podľa správy ÚPSVaR Dolný Kubín obžalovaný nebol od 01.01.2017 v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Zamestnávateľ obžalovaného hodnotí priemerne, pracovný pomer bol dojednaný na dobu určitú od 08.09.2016 do 31.03.2017 a následne od 01.04.2017 do 31.03.2018, napokon na dobu neurčitú od 01.04.2018. Podľa vyjadrenia zamestnávateľa zo dňa 09.10.2018 pracovný pomer bol ukončený 15.10.2018 vzájomnou dohodou. Súčasťou vyjadrenia boli aj potvrdenia o príjmoch obžalovaného, kedy priemerný čistý mesačný príjem od septembra 2016 do októbra 2018 bol v priemere XX.XXX,- Kč. Podľa správy Okresnej správy sociálneho zabezpečenia Tachov bol poberateľom nemocenských dávok za obdobie od 15.08.2016 do 24.08.2016 vo výške 1.510,- Kč, od 02.10.2017 do 31.10.2017 vo výške 13.590,- Kč, za mesiac november a december 2017 vo výške 14.723,- Kč, za mesiac január 2018 vo výške 8.417,- Kč, za mesiac február 2018 vo výške

7.602,- Kč, za mesiac marec 2018 vo výške 8.417,- Kč a od 01.04.2018 do 27.04.2018 vo výške 7.331,- Kč. Nenahlásil žiadnu vyživovaciu povinnosť, preto mu z uvedeného príjmu nebolo zrážané žiadne výživné.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že obžalovaný sa trestnej činnosti popísanej v obžalobe dopustil ako osoba plne trestne zodpovedná, skutok je trestným činom zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a to závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas (§ 138 písm. b) Tr. zák.) a z trestnej činnosti je obžalovaný priamo usvedčovaný svedeckou výpoveďou Y. L., ktorá potvrdila, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť voči deťom neplní od 01. júla 2017, hoci o svojej vyživovacej povinnosti má vedomosť a podľa vlastného vyjadrenia pracuje. Za žalované obdobie uhradil iba sumu 180,- eur dňa 22.03.2017, 100,- eur dňa 18.07.2017 a sumu 279,82 eur dňa 04.09.2017 (táto čiastka predstavuje previs zo sumy 1.300,- eur, ktorú uhradil ako dlhované výživné vo veci 2T/54/2015). Súd mal ďalej za preukázané, že obžalovaný o svojej vyživovacej povinnosti mal vedomosť z rozsudkov Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2P/80/2013 a 8P/94/2016, rovnako o dlhovanom výživnom z rozsudku 2T/54/2015, pričom dlhované výživné podľa vyjadrenia matky v tomto konaní v celosti uhradil. Obžalovaný bol zamestnaný od 08.09.2016 do 15.10.2018 nepretržite, pričom ku ukončeniu pracovnej zmluvy došlo dohodou. Je preto nesporné, že mal príjem, z ktorého mohol uhrádzať súdom určené výživné. Zákonná povinnosť vyživovať svoje maloleté deti mu vyplýva priamo zo Zákona o rodine, ako aj z rozhodnutí Okresného súdu Dolný Kubín v civilnom konaní a výživné je prvoradé pred ostatnými výdavkami povinnej osoby, čo v praxi znamená, že nemožno zohľadniť ako oprávnené výdavky spotrebný úver, prípadne výdavky spojené s internetovými službami, službami mobilných operátorov, resp. napr. slúžiace na uspokojovanie nie nevyhnutných potreby (fajčenie obžalovaného, kedy za cigarety zaplatí mesačne podľa svojho vyjadrenia 3.000,- Kč). Súd posúdil konanie obžalovaného ako úmyselné, nakoľko o svojej vyživovacej povinnosti vedel, úmyselne sa jej vyhýbal, pretože uprednostňoval iné výdavky pred platením splatného výživného.

Ku osobe obžalovaného súd zistil, že tento bol doposiaľ trinásťkrát súdom potrestaný, väčšinou pre majetkovú trestnú činnosť, rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/54/2015 zo dňa 20.09.2016 bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pričom výkon trestu odňatia slobody bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba v trvaní dva roky, ako aj uložená povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť dlhované výživné. Naposledy bol dvakrát odsúdený Okresným súdom Tachov pre ohrozenie pod vplyvom návykovej látky, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmiennečným odkladom na 18 mesiacov a zákaz činnosti riadenia motorových vozidiel na dva roky (rozsudok 8T/117/2019 zo dňa 29.07.2019) a rozsudkom 8T/135/2019 zo dňa 15.08.2019 pre marenie spravodlivosti, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Doposiaľ nebol priestupkovo riešený.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutom na ich rozhodnutie. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní smie súd prihliadnuť len na dôkazy ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. prečinu zanedbania povinnej výživy sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, pričom podľa ods. 3 písm. b) uvedeného ustanovenia, takto koná páchatel' závažnejším spôsobom - to znamená podľa § 138 písm. b) Tr. zák. po dlhší čas.

Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, pokiaľ je založený na ustanoveniach zákona o rodine, teda priamo z neho vyplýva. Preto musí ísť o zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného. Povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať spočíva nielen v poskytovaní peňažného plnenia, ale aj v povinnosti vyživovať a zaopatrovávať oprávnenú osobu v naturálnej forme, to znamená vo faktickej starostlivosti poskytovať dieťaťu stravu, oblečenie, bývanie, starostlivosť o jeho zdravie, čistotu a pod. (porovnaj R 26/1982). Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného (R 11/1984). Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne (§ 7 ods. 1 Tr. por.), a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti páchatel'a, než občianskoprávny súd (R 56/1993 a R 112/1999-II) . Rovnako súd musí nezávisle od takého rozhodnutia riešiť otázku, či vyživovacia povinnosť nezanikla v dôsledku toho, že oprávnená osoba je schopná sama sa živiť (§ 75 a nasl. ZR). Rozhodujúce však bude, či dieťa má skutočne možnosť samo sa živiť (R 10/1977). Pokiaľ je obvinený bez zamestnania a poberá iba príslušný príspevok od štátu, súd z hľadiska § 62 a § 63 ods. 1 ZR musí brať do úvahy aj to, či sa obvinený bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania alebo majetkového prospechu (R 22/1992). Pokiaľ výška príspevku od štátu prevyšuje hranicu sociálnej odkázanosti, v zmysle § 9 ods. 1 Tr. por. treba riešiť predbežnú otázku, v akej výške mal obvinený povinnosť platiť výživné na svoje dieťa podľa hľadísk § 62 ZR (R 18/1993). Trestný čin zanedbania povinnej výživy má charakter pokračovacieho trestného činu s prvkami hromadného trestného činu, preto pojem „pokračovanie v konaní“ zahŕňa aj trváce trestné činy a trestné činy hromadné. V dôsledku toho aj pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 je vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku tým procesným úkonom, ktorý rozdeľuje prípadné pokračovanie páchatel'a v konaní, ktoré spočíva v ďalšom, hoci časovo bezprostredne nadväzujúcom, zavinenom neplnení vyživovacej povinnosti, na ďalší samostatný skutok (R 2/1997). Pokiaľ ide o otázku pokračovania v trestnom čine zanedbania povinnej výživy, podľa § 122 ods. 13 Tr. zák. platí výnimka vo vzťahu k rozhodovaniu o skutku uvedenom v obžalobnom návrhu v tom zmysle, že o pokračovanie konania ide až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu. O trestný čin podľa § 207 môže ísť pri zavinenom neplnení zákonnej vyživovacej povinnosti alebo pri vyhýbaní sa takej povinnosti, ak trvá najmenej tri mesiace v období dvoch rokov (kalendárnych) . Páchatel'om trestného činu podľa § 207 môže byť len osoba, ktorá má povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného (R 33/1960). Predmetom útoku je osoba, voči ktorej má páchatel' zákonnú vyživovaciu povinnosť (spravidla maloleté dieťa). Dlh páchatel'a spočívajúci v nezaplatenom výživnom nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale dlhom z nesplnenia zákonnej povinnosti. Preto nemožno uplatniť dlžné výživné v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Tr. por., čím však nie je vylúčené uložiť obvinenému primerané obmedzenie podľa § 50 ods. 1, § 51 ods. 1 Tr. zák., aby podľa svojich síl nahradil zameškané výživné a riadne platil bežné výživné (R IV/1968, prípadne R 55/1993). Úmyselným vyhýbaním sa plneniu svojej povinnosti sa rozumie konanie páchatel'a, ktorý nielen svoju povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, ale podniká zároveň kroky na to, aby sa tejto povinnosti vyhol alebo aby zmaril či podstatne sťažil alebo oddialil možnosť vymáhania nároku na výživné (napr. častá zmena zamestnania, práca len v sezóne, zámerne uzavretie pracovného pomeru, kde sa dosahuje podstatne nižší zárobok, a pod.).

Podľa § 10 Tr. zák. ods.

(1) Prečin je

a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo

b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

(2) Nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Závažnosť prečinu určujú:

a) spôsob vykonania činu a jeho následky,

- b) okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti - pozri § 36 a 37),
c) miera zavinenia a pohnútka páchatela.

Ide o taxatívny výpočet skutočností ovplyvňujúcich závažnosť prečinu. Na rozdiel od kritérií, ktoré boli určujúce pre vymedzenie stupňa spoločenskej nebezpečnosti podľa predchádzajúceho Trestného zákona, kritériá, pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinov, sa netýkajú všetkých štyroch znakov skutkovej podstaty trestného činu. Tieto kritériá sa netýkajú subjektu trestného činu, čím sa zväčšuje rovnosť všetkých pred zákonom, pričom niektoré okolnosti týkajúce sa osoby sú vyjadrené v priťažujúcich a poľahčujúcich okolnostiach (pozri § 36, 37). Takisto objekt trestného činu daný priamo zákonom je v podstate rovnaký pre všetky konkrétne prečiny v jednotlivých skutkových podstatách, a preto netreba osobitne hodnotiť ani toto kritérium. Na druhej strane kritériá týkajúce sa konania a následku, t.j. objektívna stránka, a miery zavinenia, príp. pohnútky, t.j. subjektívna stránka, sú také rôzne a premenlivé, že pomocou nich možno v konkrétnom prípade dostatočne rozlíšiť stupeň závažnosti spáchaného prečinu, resp. činu vykazujúceho znaky prečinu. Spôsob vykonania činu zahŕňa druh a povahu konania, ako aj použité prostriedky. Pod pojmom následok sa tu nemá na mysli len primárny následok v podobe porušenia alebo ohrozenia chráneného záujmu, ale aj ohrozenie a porušenie ďalších náhodných vedľajších objektov.

Ak páchatel svojim konaním naplní zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť postupom podľa Trestného poriadku. Pravidlo "ultima ratio" možno uplatniť jedine prostredníctvom materiálneho korektívu v rozsahu § 10 ods. 2 Tr. zák., teda v zmysle platnej a účinnej zákonnej úpravy, len pri prečinoch (R 23/2008). Medzi zákonné znaky prečinu podľa § 10 Tr. zák. nepatria len znaky uvedené v osobitnej časti Trestného zákona, ale aj znak závažnosti prečinu v zmysle odseku 2 tohto ustanovenia. Preto, ak je podaná obžaloba alebo návrh dohody o vine a treste pre prečin, súd je povinný vždy skúmať, či nie sú splnené podmienky pre aplikáciu § 10 ods. 2 Tr. zák. (materiálny korektív, R 96/2014).

Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák. úmyselným konaním, pretože napriek vedomosti o svojej vyživovacej povinnosti, si túto neplnil riadne a včas od 01.07.2017a to napriek tomu, že bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/54/2015 zo dňa 20.09.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa. V predmetnom konaní si neplnil vyživovaciu povinnosť voči rovnakým maloletým deťom od 27.02.2014 do 20.09.2016 a vznikol mu dlh na výživnom v sume 909,88 eur. Za toto konanie mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pričom súd výkon trestu podmienienečne odložil a určil skúšobnú dobu na 2 roky. Zároveň obžalovanému uložil povinnosť v priebehu skúšobnej doby zaplatiť dlhované výživné. Je taktiež nesporné, že počas žalovaného obdobia v prejednávanej trestnej veci 2T/6/2019 pracoval v Českej republike s pravidelným mesačným príjmom cca 13.500,- Kč (cca 520,- eur), pričom sám obžalovaný vo svojej výpovedi uvádzal príjem cca 23.000,- Kč, z ktorého príjmu mohol platiť výživné v sume 100,- eur na každé maloleté dieťa. Je preto bez akýchkoľvek pochyb, že konanie obžalovaného je trestným činom a stupeň jeho spoločenskej nebezpečnosti nie je nepatrný vzhľadom na dobu páchania trestnej činnosti a flagrantný postoj obžalovaného k plneniu si zákonnej povinnosti vyživovať svoje deti.

Pri druhu a výmere trestu súd u obžalovaného ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. vyhodnotil skutočnosť, že obžalovaný sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval, ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. súd vyhodnotil okolnosť, že obžalovaný bol v minulosti súdom trestaný. Rovnako vyhodnotil aj skutočnosť, že bol v minulosti odsúdený Okresným súdom v Tachove, ČR a to s poukazom na ust. § 7b ods. 2 Tr. zák., kedy právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní na účely trestného konania sa zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre trestný čin trestný aj podľa právneho poriadku SR (v danom prípade ohrozenie pod vplyvom návykovej látky a marenie spravodlivosti sú prečiny trestné aj podľa trestného zákona platného na území Slovenskej republiky). Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, pričom výkon trestu podmienienečne neodložil s poukazom na ust. § 49 ods. 2 Tr. zák., pretože obžalovaný sa súdeného skutku dopustil sčasti počas plynutia skúšobnej doby z odsúdenia 2T/54/15, ako aj preto, že predchádzajúce tresty odňatia slobody s podmienienným odkladom ich výkonu nemali na obžalovaného žiaden výchovný vplyv. Pre výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon

trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody (odsúdenie Okresným súdom Dolný Kubín sp. zn. 2T/4/2009 zo dňa 02.02.2009) a to s poukazom na ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, takto konal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.